

קמד: שבת וחבית פרק שנים עשרים

מיסורה הש"ס

(ה) נעלין י. ו, וכש סמכו:
 (כ) בלחוט פ"ד מ"ח צ"ג ק"ו;
 (ג) ג"ל הלאנער, (ד) מקופ' דונזיות
 פ"ג מ"ר, (ה) מוקופ' מונזות עוג: ד"ס
 פסקין, (ו) עיגול מוגן: ג"ב
 מלפק ווילר, (ז) טראפ' פ"ג
 מ"מ, (ח) כיריות י. פקסיס
 נגן, (ט) טפלות פ"ג מ"ג,
 (ט) קם ח"ו נוגה: רימונטיין

הוֹת הַבָּחָר

(ה) רשות ל"ח כוכב מקדול
וכו' וטפלו למתקן הוואיל
דעת בית וכו': (ב) בא"ד
למיחס להכוי לדין לדס:

רשות

- . פרונ"ש [פרוני"ש].
- שׂוֹפִים.
- [קְרוּידָנוֹן]^ץ [קוּרְדָּוִינְגַּן]^ץ.
- חֲבוֹשִׁים (פְּרוֹתָה).
- קוּרְמִישׁ [קְרוּמִיֶּשׁ].
- פִּירְדוֹן חֹזֶר.
- קְרֻדְגָּן^{שׁ} [יְרֻדָּוִן]^{שׁ}.

רביינו חננאל

ונרין שהברכו בוטלן הנקה, בשני מיניהם. וירין שהברכו בוטלן הנקה אמ' פאין, גון לא הינו אל דר דרבנן מנקה לכתילה אחשיבינה והו והו משקה עושנין מנקה דרכו רידרין דרכו להן אחשיבינה והו והו משקה. וירין שהברכו בוטלן הנקה, בשני מיניהם.

שםן. איצ'צא, דוחק
רבבל לא לתוך הקערה. אמר
קה הבא לאוכל אוכל הוא.
במאית אתקשר. ופרקיןן כר'
ביניינ טמא מות שסחט זיתים
א מקרין קלמא גזעמי האמר

פָּגָעַן. פְּרָוּסֶן – צָלָעַן. וְלֹאֲוִילָהּ מִיְמִיןּוּ נְצָמָםּוּ: וְפֶלְעִיםּוּ.
קִיְּדוּןֶן. צָבָעַוְלִידָן. קוּוְמָהּ – צָלָמוּסֶן. לְרוּמִיְּטוּסֶן – צָכָלָן וְלֹאֲוִילָן מֵזָסֶן.
דָּקָן. הַקָּן נָעַם דְּלָמוּנִיסֶּן. דְּרוּמִיְּטוּסֶן – צָסִיכָן: וְעַלְּ צִים מְנָאָהָן. קִוָּן.
לְגִילְעָן. נְסָחוּעַן לְמִנוּסֶן בְּתָולָן. הַלְּמָמָהּ הַלְּכָלָן דְּסָחְטִין נְלֹאָוָן קְלָךְ צָבָטָן
לְסָבוּן. נְלֹאָן גָּלוּיָן – לְסָקָן נְדֹבָרָן.

מי יערbia אתרא הוא. ס"ו"מ נמייך קיניח נדיי מלענאל לדגן מל' היכמ נמיימל הילג פליק דהפיינל נדיי מלענאל גע נימאל ומושם סקסטה מהטס זולן לדפק מאטנייעיג (ענין ל"ז: פילאטטי סט (ד"ה אתומת) ל"ג): **ה"ג** ביוון דאהשבי הוו ליה מושקה. מהילע ס"ב דקוחטניין

בפיגוע ובפרישין ברומנים ושל בית סוחטני ברומנים וממנים ר' יהודה היא ותחויר דשמעת לה ל' יהודת לכתהילה מי שמעת לך למייר כוון דל' אפיקו לכתהילה אם לאו בני סחיטה נשב' מרבנן הא ש' מנחם הוי סוחטין בהלכה בשל בית מנשא ברכות נחמן מנשא בז' תימא הלכה כי הא' מנשא בן מנחם ומשען מנחם הלכה במותו ר' רובא דעלמא אין בכרם ר' א' אומר קיד' אלא דבר שכמוו' מ' ט' דרבי א' אליעזר קוצץ שרות למיליהם אהトラה הכא בטלה דע' היינו פשעא בדרב ח' כפוגען וכו' סינוי סקיטוס ממתק הכל' הסתום לי הפסל זומר לטה פטיטו למלוטו לכינוי לדמאנס' סוס נס' ממקס' ה' גול' סומטן לדקמי סיינו' גולג'יל' גול' זט' ממק ספלי' לדפי' בקונטס': אמר אבוי ר' יעקב כס' לי לימה דס' מומל לדקמי סיינו' במתול סיוון מעקבן זים סגד ודכאי כל' וכי מינ' מלתקמי מומל סטמאל משמען דכל' מומל קרי' ג' גול' דע' כ' לאפי' גול' עוקב' ג' קרי' כל' מומל דה' מודה' לדמותל סיון' במתילס טס' ז' לדמותל סיון' מעקבן בית סגד ג' כס' קליין לי מומל סמס' כוון דלי' הפסל לו גול' מהומי' זט' :

חוללב אדים עז בו'. נטה' ל' י' מסיינו' דוקול' צי' ט' דחוויל' גטמא נוליכלה שי כמו' הולג' לדיליפתן הול' בצתם גול' חוויל' סטיטיט' כל' חצינ' שאבגדה סיל' כפקולט' וכחטולג' קוי' כנוויל' הול' מתק' פסולם וכן משמען גב' ג' צי' ט' קרי' ומי' סקיטוס' סיינו' ויטס' ועניטס' דס' ט' גול' מתק' סקיל' ט' קרי' ה' פ'': בצתם כיוון לדנטול חוויל' נוליכלה' :

תירדין ששהן ונחנן במקוה פולין את המקוה ב' כנפי סחתה נינחו אלא מאי אית' לך למינור כיון דאחשען ה'ג' כיון דאחשבינהו הויה לחו משקה רב פפא אמר עוזין ממן מקוה לכתוליה זוכל דבר שאין עוזין פופול את המקוה בשינוי מראה ז'תנן התם ז'נבל להחנה ושינה מראו פסול מאן תנא דמושל משקה הויא אמר ר'דרתニア ר' יעקב אומר ימושל הרוי הויא כמשקה מהה בתחלת טהור לפי שאינו רוץ בקיומו ר'ש אומר מושטעם אמרו מוחל היוצא מעיקול בית הבר טמא לא צחיצוחיermen מאי בניהיו איכא בניהיו דאיתו בתר אייד דדרהייך דבר שאין עוזין הרמו מוקה ופיטול את המקוה יהודרה אמר שמואל יסוחט אדם אשכול של ענבים לתוך הקערה אמר רב הדריא מדברי רבינו נלמד יחולב אדם לא לתוך הקערה יאלמא קסביר משקה הבא לאוכל כבר חמא ז'יב שחולב את העז החלב טמא ואית אמר כבר חמא הוא במאי איתכשר ר' כדאמר ר' יוחנן בטיפה המים אוכל המילוכת ע' פ' הדד מתיב רבינא ז'טמא גני בטיפה המילוכת ע' פ' הדד מתיב רבינא ז'טמא גני

פוקל לת מקומות צייניים מלחמה: נפל לפניו. כל מקום יין לו קצבונען ממילא כמעון לסתמם ולהתגצל מחיין מומל זכרים מומל זוג ממן וסום קרוג לסום כסמן ולחדר עטן נסוי שסמן סגד חור מומל וח ממן: מהן פה ומוחל מצקה פה. קק"ד דל' כטיחית ניעיינן כל ויטם: מעוקן ציס אגד. נלהך סנטט טה מודו דממול סיינט גטמילא נטול וסיינט מעקל צית הגד טהמם ודמקן זס ווניקו: דאתי נמר אנטק. נלהך גטהמילו לאטחטם ודמקן זס פוקל מקום דגלי כל טה ומזוס דשי כי: נזר קדרה. להולך ווין זס דרכ פליקמו וסיינט מומל מומל: האן צמי היינט אל מוכחה מילט ווילט ליוקו: האן. מדקנמר לדני גטמאל ווילט פיקלום ולט קמנפליג אין לתוך סקדלה צין גטיכר ווילט גטלי לייכט: כדמאל ליין יונן. בנטכל כרטום זס ווילט פוי קדר דעתנו וווחס לייחלן ווילט פוי מפקל לרלטונג מלככלת זס פוי קדר דעתנו וווחס לייחלן ווילט פוי מפקל קודה כל המשקן כלון, פרט לשנפלו בחוכמו מי כבשון ומי צבעון ושינו את מריאו. ובוטספראטabol יוזנן בטיטה על פה הדר. שכחה לה במיט' ברחותה בפרק אמור לו אכלת חלב (ז"ה) ולרבא לבאלב שפְּנֵל כהאר והוון ואשה שפְּנֵל כהאר והוון וכעל רוחו, הנר טמא, והוא לא במאאי איכשר אגרב' ב' גוון ווועז האה שפְּנֵל כהאר והוון וכעל רוחו, הנר טמא, והוא לא במאאי איכשר

טופת חספוף
א. דעתך. טום, סל' 5.
ב. [ה]חמתן ממשע דעל
אתורא נמי אמר בטלה
ענין ענין, טום, פ' נעל נז:
לודם זבור גמלים דהו נמי
אל ברא מושיעין, טום, פ' נעל
בדוחה בירא בטלה דעתו
אל אונדער לאילען העולם
ודודה לרומז רוחבה
משקה, טום, פ' נעל נז:
המצען דרומז דרשך הקבא
אלאילון, טום, פ' נעל נז:
הו ייינו דקאמר
בברובו באילון, פ' נעל נז:
כללוונ גאנ דרביריאן, טום, פ' נעל
ללוונ גאנ דרביריאן, טום, פ' נעל
אל להרציאז גאנ
אפא, ז. [נאפַי]

רב נשים גאון פר עשרים ועשרה חכית נשגבורה בראבָה אוֹרְשַׁמֶּה דָּרוֹתָה דָּבָר שָׂאַנְיָן עֲשִׂירָן מִמְּקוֹה לְלִתְּחִילָה בְּלָל בְּשָׂאַנְיָן מִמְּקוֹה לְלִתְּחִילָה פּוֹסֵל אֶת הַמִּזְבֵּחַ שְׁבָטָנוֹי מִאָהָרָן עִזְרָה דָּלָה בְּחוֹתָה מִשְׁמָרָה מִקְרָב מִלְּאָה כָּה שָׂאַנְיָן כְּבָרָה [וְ] קָרְבָּן בְּשָׂמְנָה כְּדָאָמָר מִזְמָקְשָׁמָן חַלְבָּן הָא לֹא צָר

פטו א מוי פ"ר מלהק'ות
 טומחה גרכין קליל'ין:
 פטו ב ווועצ'ע ע"מ מון זא
 שערן: ח
 גי מוי פ"ר מלהק'ות זא
 פליש' ווועצ'ע סל' גי מגן
 גאנז'ן סטערע זא
 שערן: ג

לעוזי רש"י
בליציני"ר. לפצוע.

רַב נְשִׁים גָּאוֹן
וְאֵין עַד מִפְּנֵי עַד כָּשֵׁר

רבניו והנאל (משם)
אננתו ובוכן תירון טעמא
דר' יוחנן והליכת כוותה,
בכדי ליטול נזק ליליאן רוב
שומואלה וירון להלה כר'

ביבוץ מבוונת מהורה. פ' ב' בקונומיקס סהילע'ם ס' סהילע'ם מה' ניעו מונמל לה קמץקס סלון הולל ממון צפומות מכבייה' סלה' טעמה נא ניחת הנ' נמ' ז' בפליך כל צעה (פחסן דר' נג': עט') אקסיס מיפק פקיין הצל נמ' ז' סמס מיגלען בלעדי' טמאנס זמאנקין' מלילין דון בצען בזולל' ז' עטני סמס

דְּמִמְיָן מִיְּלִי צַפְנָס פֶּתֶח קָרְבָּן
 נְלִימָה מִמְכָלֵי לְבִי קְהִיטָן וְנוּ
 סְמִיטָן לְבִי צְגִיל שְׁעוֹלִים וְסְמִיטָן לְבִי
 רְצִיחָה מֵהָם בְּקִין מִלְּאָמָר שְׁעִירָה טְמִיפָּנָה
 הַלְּקָשָׂוֹת (ט) מִמְמְלָחָה צְוָלוֹל וְמַלְלָמָקְבָּל
 טְוּמָמָה בְּכָל שְׁטָחוֹ וּמִשְׁׁקָה כְּרִמָּה
 נְפִירָה פִּישָׁה לְעֵילָן בְּלִיכָּת סְמִינָה (ד, ה, ה):
דְּבָר ע' מִשְׁקָה בָּאָה לְאַוְכָבָד אָוְכָבָד
 חֹזֶה. הַלְּמִינָה נְמִינָה לְכָל יְעָן
 וּלְכָל טָוָה (ט) לְכָה מַעֲטָה לְמַעֲטָה:
אָמָם גְּנִיעָה יוֹתְרָה לְמַסְמוֹק בָּו. מֵהָ
 סְקָסָה לְהָיָה לְכָה מִמְּנָמָן דְּמִלְפָתָה
 צְפָק (ד, י) כְּבוֹדוֹן צְבָאָה בְּמַגָּלָה
 מִסּוֹס דְּפָעָמִים סְלָלָס סְוָלָס כָּוָרָה
 סְסָס פְּלִיכָּתִי (ד, כ"א גַּחֲמִי):
רְבִיּוֹת יְהִוָּה תְּבִנָה גְּזָרָה
 וְתַּחַת מִכְבִּיצה טָמָא
 אַל אָוְכָל אַוְכָל הָוָא
 תִּתְּבִּיב לְהָ וְהָוָא מִפְרָק
 חַה א"ר רִימִיה בְּתָנָאי
 הַוּכָשָׁר רְבִי יְהוּדָה
 בְּהָא קְמִיפָּלָגִי מ"ס
 הָוָא וּמ"ס לְאוֹ אָוְכָל
 עַלְמָא (א) מִשְׁקָה הָבָא
 וְהָכָא בְּמִשְׁקָה הָבָא
 רְרִישָׁה הָוָא וּמ"ס
 נְא דְּהַנִּי תָנָאי דְּתָנִיא
 מִסּוֹאָבָות הַוּכָשָׁר
 שָׁר לְדַע אָמָגָנוּ
 אַל הַוּכָשָׁר בָּרוּ וְהָבוּה

בבשיט שעתן פטור אבל למייחן פטור אבל אסור. כי לפערם לא מלהן לך ממן דבר מולס לנו חיינו חיל גלון על לילcum וימס ענפיש ופליטות אקונומיסם לפיעט מקסם דתמי קמסקה מעלה מיל קסה לדייה מהלי גוינו לאלווקי תולדיה הפלומת דיטטט צבאי מולין (על 9 קמיה). כה יקומו טריטוריאלית מיסוי נ"ל לשמס נבנה ייטו וחוויינט כל יונן דמיינד דקמיה לאס וט"ל כל יונן דמיינד מעליהם^ח: ורבנן אמר אחד בכשין ואחד שלקות לוגונט מודר למייחן הייב החטא. ונגד גליינו נמי סוס ממיין לי יומן מנחת למן קענער לדג נגיון מלפניות בטלות צבובס צבעמיס לכרייך מזקמוול דצלקוטה להאדי דג נגיון ופי' ר"ש לאלהס כל' יומן דקי"ל^ט כוותהש נגדי ר' וכטמולט וצמעין ממיילם לד"י סחקר לו מקומות בכיסים וטלחות לממיין וולס ספס מיט' מנטה ולס פליקט נקמיטו^ט פין קידילס נקלער גלון כלל קסוו' ממן נלו דבליס ממדכל שאלין סלאה לה צטווולט וול לרג שאלינו קומטן לאס נאכטן כל ענדיס למן רק קידילס וס' צמעמידין דכרי ר' וכטמולט ביז"ט מזדייק רב סדרה מלבדי סטמולט נו' ווין נו' נאדוויי קפילי וולטוקי צבעמיס מודכטיא הילג זכייה זכטה קהילמי לכ' וטמוהול נמי לאלהס כמיון לה צטפא ולג ביז"ט ע"כ ר' ר' יונן סדרקן מלג מפליג ר' יונן מסמע דמיילי מפליג למן רק קידילס ליין זו דיק לשל ר' וכטמולט נמי הקי ממן בכיסים ולמייחן וולג^ט לאטנו נטמו נזאל שכך כל ענדיס למן רק קידילס זב' ומוא שכך דבוי צבעמיס דבוי ר' וכטמולט ביז"ט הויל ר' יונן סדרין עמו היל דבוי רב חמאל צויס ווע' כפליסטי פטור אבל לגונן בין למייחן

א' ישחות ואם סחטן
תרץ לטעמה סוחטין כבשים בשבת לצורך השבת
לגופן אבל למיימיהן פטור אבל אסור זיתים וענבים
ב' חמאת ר' יוחנן מהרץ לטעמה סוחטין כבשים לצורך
אחד כבשים ואחד שלקוטה בד"א לגופן אבל למיימיהן
זה כמו שמחת זיתים וענבים וחיב חמאת אמר רב חייא
תורה אינה חייב אלא על דרישת זיתים וענבים בלבד

כִּיְהַ מְלוֹנָג טָסָו. מִנְסָה קִין צְמַחַת טָהָרוֹתָי וּמִפְּלָקָה כֵּה בָּסָדִיל
וּבֶןְצָד סָלִין יְגַע בְּמִזְקָה צְהִוָּנוֹ וּגְועָג הַלְּגָן בְּהַולְל וְכַיּוֹן דְּכַיּוֹן מְכוּוֹנָה
הַוְּה נְלִי מְחַטֵּט מִיפָּה קְמִינִית הַמְּקָר לִיהְיָה מְלִיכִיתָךְ וְהַיְהָ^{בְּ}
בָּקָעַמְמָה מְמֻמָּמָה קְמַעַקָּה עֲלֵינוֹ חָלֵן מְעַמְמָה תְּמִלִּיטָם בְּפָחוֹת מְכַבְּדִים

מעשיות פ"ה מ"ה,
ס"ה ל"ג, ג) י' מומן פז:
ככ. בכווית לו. מו:נ.
[פ"ג מ"ג], פ) ק"ל
ונביס ומיili נפת סניילט
יפילום ועכשו סוכחה,
רכ"ל ועי מסכת"ה,

וְרֹה אָוֶר הַשְׁלָמָה

הנחות ה^ב"ח
תומ' ד"ה כביה וכ"י
ויליפס לרמוניו הוכשר
חל ומלול וו' ריש
לכינסן נ"ז ק"ה בד"ה
לענין ע"כ: (3) ד"ה
ע' וכו' דיא"ב מ"ט:
ד"ה וכו' יונתן וכו' קמיה
מל' נכסים ובשלקות
למיינטן:

גלוון הש"ם

הגהות הגר"א

ר' בון חנאנַל
ר' ירמיה כתנא, המהlek
ונכבים לא הוכיח, פ"י
ולק', משפטך פנויים
ווחזקה תורתה
תלעין, ולפיכך אמר
היהודים והושר שכך
השכח גמור הוא, ות"ק
וא ואילו היה הבא לאילו
ונינו משליך. ובא רב
חנן ופירש כי החנן
ונכבים. וילעון (מלוקט) במלוקט
פליגו, במשקה לzechzo, אבלו

כמה:

הגהות הב"ח

מוספֶת רשׁוּי

רב נסים גאן
אלא לדרות אשא
בלבד. כשмарוד כי מות
בכלה הדרתיה בדור דין
לישנא אאי'ש (שהומתין)
ששהמיטין עטיקך דרב וה
מלוחה, וכוכו שמאירנו בר
הה פרוקן שאלת השלחן
צורה רונה (וון בעב) והחוקר
לירוח מיטיאן עד מפי עז
ורו. עד מפי בלבבו
מור. עיריך דליה בסכמת
בכוורת פרוקן כל פטולין
הה מוקשץ (דז'ה) תנייא
ר' הר' הווען קן טראסמאיר
בכדו יי' כוון ציריך' ב' מן
השך לאעד זילען, רבנן
שמעון גמליאל אמרו
איפילן בונ' בון. ואמרו
הילכתה ברוך שמעון רודוק
בו ובו אבל אשתו לא
מי עבשע טבון צויר
דמיא. וערוד אמרו איבעיא
הווען עד מון מהו לנטיעת
כהירה לדרות בכור ר' יוחנן (וזה
ויאגשין) פרוקן ר' יוחנן (וזה
אנן. רק פיראה אונונו הא

ח' בית פרק שניים ועשרים ש'בת

מספרות הש"ס

תורה או רוח השל

- 1 אמר ללבבך אהוי אט
ונדר לבניין הקרוא:
- 2 שגון מואב מנשען
שחתק הווא אל שקיין לאא
ויהי קרבן בקבר אליל ובגנלה
לאא הלקע על נעד טענו
בו ורואה אל בקר:
- 3 על החדיים אשא כי
כני צחורי עעל ואזות אש עבר
אליא שעשו מליל גודל מגען
ההשלמים זיד בתקה גודל
ריבתו ט להלבה:
- 4 והשבתי כל משחה
ויהי קורחה שחה וכבל
ומגענה והועש גודל
ההשלמים זיד קרבן ומונדרכם
שענאה נפצע קיז עלי לרחה
לכלאי נשב:
- 5 ישער איד
הבקאים לשרש עיקב יציע
ופורח ישראל מלמא כו
תגביל תנובה יישערו כו

לְךָ וְאֶתְקֹעַשׁ רַבֵּן לְקֹדְזָן מִיָּעָן:
 כָּלָנִים נְאַטְלִים מָוֹס בְּכָרָה תְּחִין מְלֻמָּן
 שְׁפָתָה בְּכָרָה לָהּ וְסָחִי נְמִי כְּכָלָה לָהּ:
 להם: מַתְגִּנִּי לְלָבָד צָמָן. כְּלָנוּמָה
 שְׁמַנְצָלָה: שְׁוֹרִין חֲוֹמָה צָמָן. כְּלִי
 שִׁיחָה נְמוּמָה: וְלָבָד כְּלָה צָמָן.
 כְּגָון בְּכָרָב יְכָת שְׁמַרְכִּין חֲוֹמָה חֵי עַיִּינָה:
 סְדַמָּק: מִידְקָן חֲוֹמָה. וְלָבָד חֲמָרִי וְסָכוּמָה.
 נְצָוָלִים. הַכְּלָבָן שְׁוֹרִין: חֲזִין מִן אַמְּלִיאָה
 יְכָן. דְגָן מְלִיאָתָן שְׁוֹרִין: חֲזִין מִן אַמְּלִיאָה
 שְׁעַדְלָה:

בבהמה בגנימטריה. סטטמלה צעטמלה סיל דיל'ג נפקלן צנלו גימנטויה דפאי' צקונטילם: צויג'

לערודות אשה בלבד אימא לעודות שהאהה כשרה לה בלבד ובכך וב"י מיר אכשר עד מפי עדר לבכור קרי עליה מרימר ימיר שרי בוכרא "והלכתא עד מפי עד כשר לבכור: חלות דבש: כי אתה רב הושעיא מנחרעאי" אמר ר' א"ז ואיתיה מהתנא בידיה זיתים וונבים שריסקן מע"ש ויצוו מעצמן א"ל אכבר טובא ו/or"ש מתרין אמר רב יוסף גברא יתרא אהרא לאשמעין א"ל אכבר טובא קמ"ל دائ ממתניתין הוה אמונא החט הוא דמעיקרא אוכלא ולכטוף אוכלא אбел הכא דמעיקרא אוכלא ללבסף משקה אימא לא קמ"ל: מהתני^ט כל שבא בחמין מערב שבת מדריחין אותו בחמין בשבת חוץ מן המליה היישן^ט (דינם מלוחין קטנים)^ט וקוליים האיספנין שחדחתן וזה היא גמר מלאכתן: גמ' כון מא依 אמר רב ספרא כנון תרגולתא דר' אבא ואמר רב ספרא זומנא חד איקליעית להחט ואוכלא מיניה ואי לא רב אבא דארשיין חمراא בר תלהא טרפוי איתנטסי רב יוחנן ר' יוסק מכותח דרבבאי אמר רב יוסק ולירוק אנן מהרגונולחה דרבבי אבא ועוד אמר רב גוא זומנא חדא איקליעית להחט וועבדית כותח דרבבאי שאליו מיניה^ט כל ברוחו מערבא: כל שלא בא בחמין וכו': הריח מא依 אמר רב יוסק הריח חיב חמאת אמר מר בריה דרבבאי א"פ אנן נמי תניא חזן מליח ישן וקוליים האיספנין שחדחתן וזה היא גמר מלאכתן שמע מינה יתיב רב חייא בר אבא ורבו אpsi קמיה דרבבי יוחנן ויתיב רב כיוחנן וקא מגנוגם אמר ליה רב חייא בר אבא לרבי אpsi מפני מה עופות שבבל שמנים א"ל כלך למדרב עזה ואראך שמנים מהן מפני מה מועדים שבבל שמנחים מפני שהן עניים מפני מה מצוין לפ"ז שאינן בני תורה מפני מה עובדי כוכבים מוזהמי" מפני שאוכלי שקצ'י" ורמש"י" איתחר בהו רב כיוחנן אמר להוז דודקי לא כך אמרתי לכם אמור להחמה אחותי את א"ם ברור לך הדבר כאחוך שהיא אסורה לך אומרתו ולא לא תא תאמrho אמרו ליה ולולמא לנו מיר איזה מהן מפני מה עופות שבבל שמנים מפני שלא גלו שנאמר שצאנן מואב מנערו וasket הוא אל שמריו ובגולה לא הילך והכא מלן דגלו דרדרניא^ט רבבי יהודה אומר נ"ב שנה לא עבר איש ביודה שנאמר^ט על ההרים אשא בכ' והוי וגוי" מעוף השמים ועד בהמה נדרו הלכו בהמ"ה בגומטריא חמישין ותרתין הוו א"ר יעקב א"ר יוחנן בולח חזו רחוי מוקליים האיספנין עד אמר רב תען מודרי דרבב' מהדרי מיא לעין עיטם והאי בינו דלא שריד שרודה לא מצי סליק מפני מה מועדים שבבל שמנחים מפני שלא היו באלה קללה דכתיב^ט והשבתי כל משושה חגה חדש ושבתה וכלה מועדה וכחיב^ט חדשים ומועדים שנאה נשפי היז עלי לטורה א"ר אליעזר אמר הקב"ה לא ר' יוחנן שוחט אין לפני אלא שמטריחין אותו לידע איזו גוירה קשה אביא עליהן א"ר יצחק אין לך כל רגל ורגל שלא באטה בולשת לציפורי ואמר רב כיוחנן אין לך כל רגל ורגל שלא בא לטבריה אגמון וקמתן ובעל ומורה מפני מה ת"ח שבבל מצוין לפ"ז שאינן^ט בני מקומן דאמר ר' יוחנן ר' יוסק אל מותא שמא בלא מותא תותבא^ט הכאים ישרש יעקב יצץ ופרה ישראל תני רב יוסק אלו תלמידי הכהנים שבבל שעושים ציצין וופרחים לתורה מפני מה עובדי כוכבים מוזהמי" שלא عمדו על הר סיני שבשעה שבא

מיין נען עיטם. מלרונות שצצ'ל מוחילין מיס נאנפלייס צאן נען עיטם צאום מקוט גזוז צה'ל"י [זחיטס דג: צי'ו"ס] כדמתקון בוחרת ערלה על גדי צער קאמיס לדומילין זגדל יומן (דז. ה'). ען עיטם גזוז מוכן ציך צפלט פיליגוות וסולומות לנטטה מן פקלקען (סיט) ולכך חומן סולומות חוחין קמיס נל"י ומוחילין וסולומות צנומיס נעלעומן יומל מדליך פلت עטומו: ואה. קוּלִיָּם סהַפְּנִין: ציוון דלען ארייז דרייה. אין קאפה עולו ולען סמתקווין נצטנן ממעחת לרוגן חאנל קאַלְלָה גראטס זרכ': קומטו. ט' לאַזְן לען קוֹ� צוֹלְעָוֹן: צוֹלְעָמָס. צמְמָה"י נבו' נאָס סְקוּנוֹת נְקֻוֹס נְכִילֵי מְקַיּוֹן עֲמֹדוֹן מְמַגְּנוֹסִים צִילְמָהָז: צמְמָה אַמְּהָז. בָּמְקוֹם שְׁלִינָה עַלִּי: אַמְּתָאֵל. צְבָדְיָה צְבָדְלָמִי. סְמָלָמוֹ מְמַגְּנוֹיִן טְהִרְבִּיכָּה (עמ'ות 22): קְוִין. צְבָעִילָה צְבָעָלָה. יְלִשְׁטוֹ וַיַּעֲשֵׂו יְיַעַן וְפֶלַיס נְמֹלוֹה. וְסִיעַמֶּה לְמִיחָה לְלִי יְוָהָן דְּעַמְּנוֹלָה דְּמַנוֹּיִין לְלוֹן לְפִי צְמִין צְבִי תּוֹ

דמאי. עוזר אמרו אכיפאי
 הדריך לנו עד מה לעודת ברכות, אמר ליה תני לא לעודת אשכה כשרה לו, וכבר נתברר לנו שבתו כשרה, והואיל ואשה כשרה לזרתת ברכות עד מפי דע נמי כשר לעודת ברכות. כן [בשפקה] הוללה. וזה שארוב ברכות בהמה, אבל ברכות אלה לא זודגשין בפרק י' יוסחן (ז"נ) ב' נמנין על הרכות היה ואמו ובאיין, חיה לאלהו אמר לו, ז' אמי לעולם. כןן תרגוליתה ד' ואצ. רק ישירה אשונה או צאצ'יל תרגולית שאלון ואיזויאן אמרת מומלץ איזהה ברכות, וכשרונה לאכל

